vilken emellertid inga spår av runor finnas. Den bäst bevarade runan 7 **l** kan skönjas ända ned till springan 37 mm. från runans topp. På 3 **b** synes den övre bistaven med sin nedre ända stöta intill huvudstaven. Av 4 **r** är så mycket bevarat, att man kan se en bit av bistaven nedanför dess inbuktning, vilken stöter intill huvudstaven. 5 **e** är tydligt stunget.

Stavningen **gabreæl** kan jämföras med **gabrel** på Aakirkebyfunten, förmodligen uttalat *gabrél* eller kanske *gábrél* enligt Wimmer.[1] Namnet stavas *Γαβριηλ* i den grekiska bibeltexten, *Gabriel* i Vulgata. Det har förmodligen uttalats med *i* mer eller mindre reducerat som i nutida dialekter. ϟ *æ* är en vanlig beteckning för lat. *e*, t. ex. **auæ**, **bænæþ**[**ikta**], **muliæribus**, **-æn-ris**, **plæna** Sm. 38 Pjätteryd, **auæ** T. 122, **montæ**, **sæptem** o. s. v. Ög. 248.[2]

Dädesjömålningarna dateras till 1275—1300, av Lindblom[3] snarast till en tidpunkt närmare det förstnämnda årtalet, av Rydbeck till tiden något före år 1300.[4]

24. Skårtaryd. Dädesjö sn. Uppvidinge hd.

Pl. XXXV: 1, 2.

Den nedan beskrivna runristade sländtrissan av sandsten är funnen av F. O. Johansson i en åker till Skårtaryds Norregård. Föremålet är numera deponerat i Dädesjö hembygdsmuseum. I samma åker påträffades ett litet stycke från den plats, där sländtrissan låg, en stenyxa, 35 cm. lång.

Trissan är 47 mm. i diameter. Tjockleken varierar något; på ett ställe utmed kanten är den 7 mm., på ett annat 5 mm. Hålets diameter är 7 mm. Runorna, som äro 15—17 mm. höga, vända basen mot trissans ytterkant, toppen mot mitthålet. På samma sida som runorna finnas även två dekorativa figurer, dels mellan runorna 5 och 6 en triangel, som delas på mitten av en med basen parallell linje, dels mellan runorna 6 och 1 en triangel, i vilken en annan mindre dylik är inskriven. Vid toppen av den större triangeln går ett streck, som bildar sneda vinklar mot triangelns sidor.

På trissans baksida äro 12 små runda skålformiga fördjupningar av växlande storlek, de största 2 à 3 mm. i diam., vilka äro ordnade med en viss symmetri. På baksidan märkas även några ganska oregelbundna linjer, som bilda en kors- eller svastikaliknande figur.

Runorna läser jag på följande sätt:

b r u b a o
1 5

Bistavens inbuktning på 2 **r** går nära intill huvudstaven utan att dock beröra densamma. Toppen på 5 **a** kröker något åt vänster. Huvudstaven till 6 **o** är tydlig; bistavarna ha ej samma skärpa som de övriga ristningarna men kunna med säkerhet anses vara avsiktliga. De äro riktade snett ned mot höger. Den övre av dem utgår från toppen av huvudstaven.

[1] Wimmer: Døbefonten i Aakirkeby s. 43.
[2] Ög. Inl. § 18: 7, v. Friesen i Fornvännen 1918 s. 199 ff., Fornvännen 1919 s. 112 ff.
[3] La peinture gothique s. 143.
[4] a. a. s. 11.